

РЕШЕНИЕ

№ 7022

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6494** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент № 952/2013/:

Образувано е по жалба на Й. Р. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Ц. П., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, Адвокатско дружество „В. и П.“, против Решение № 32-150958/10.05.2022 г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, Агенция „Митници“, с което е определена митническа стойност в размер на 22 663.14 лв. за стока, поставена под режим „Допускане за свободно обращение“ с Митническа декларация с MRN /МД с MRN/: 20BG001008024112R7 от 01.09.2020 г. и възникнало вносно митническо задължение на 01.09.2020 г. в размер 2 266.31 лв., определена данъчна основа при внос на стоката в размер на 24 929.45 лв., определено задължение за ДДС 4 985.89 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 5 678.75 лв., посочен длъжник Й. Р. В., за заплащане на вносно мито 2 266.31 лв. и ДДС в размер на 4 985.89 лв., с определен десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 01.09.2020 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г. е определена при допуснато грубо нарушение на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 2013 г. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. В депозирана по делото на 07.11.2022 г. от съда се иска да отмени оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендират се сторените по делото разноски по представен списък. Отправя се възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, Агенция „Митници“, редовно призван не се явява и не изпраща представител. От негова страна е депозирана молба с вх. № 39591/04.11.2022 г., към която са приложени писмени доказателства относно компетентността на административния орган и такива в превод на български език. По същество се иска жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а оспореният административен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендират се сторените разноски за превод и юрисконсултско възнаграждение. Отправя се и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай че същото не е съобразено със законовия минимум, определен в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 01.09.2020 г., Й. Р. В., в качеството си на декларатор, е подал в ТД „Митница-Б.“, митническа декларация за внос от Съединени американски щати /САЩ/ на катастрофирал автомобил, с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г., с декларатор в ел. д. 3/18 - Й. Р. В. и вносител в ел. д. 3/15 Й. Р. В., ЕОРИ BGV8805156807ZZZ9 и пряк представител в ел. д. 3/19 и ел. д. 3/21 „Мирамар“ ООД, ЕИК:[ЕИК]. С декларирана за режим допускане за свободно обращение стока с описание в ел. д. № 6/8: „Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, Марка: „Шевролет“, модел „К.“, първа регистрация: 01.01.2016 г., цвят: 0, Работен обем: 6162, Двигател: Няма данни шаси: 1G1FH1R7XG0173293, Транспорт – 844.63 лв., /4=ТЕМУ6790660,РС=1/ “. На база декларираните данни, към датата на приемане на МД, размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при

необходимост. Декларираното условие на доставка е “С. – Стойност и навло“ Б. и към митническата декларация е приложена Фактура /Invoice/ № 2536/20.06.2020 г., издадена от „G. A. E.“, САЩ. Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи: 4 917,03 лв. Изчисленият размер на вносно мито за стоката от МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г., прилагане на ставка от 10 %, съответстваща на код по Т. 8703 24 90 00 спрямо митническата стойност, определена на база декларирана цена на стоката, е в размер на 4 917,03 лева x 10 % = 491,70 лв. На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС за стоката е изчислена като сбор на митническата стойност и вносното мито в размер 4 917,03 лв. Предвид данъчната ставка от 20 %, задължението за ДДС е изчислено в размер 1 081,75 лв. Страните не спорят, че сумите са платени. Това е вписано като констатация и в обжалваното решение.

На основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 48, ал.1, т. 1 от ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата стойност е определена на база цената на автомобила в размер на 2 500 U. и разходи за международен транспорт в размер на 500 U., съгласно приложена Фактура /Invoice/ № 2356/20.06.2020 г., издадена от „G. A. E. L.“, САЩ. При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN /номер на Шаси/. На електронната страница www.autoauctions.io е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 15.06.2020 г., със статус „Продадена“ /S./ за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 63 704 actual miles“ в страната на износа. Публикуваната продажна цена е в размер на 13 500 U. и превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 3 000 U. при допускане на свободно обращение. В тази връзка, с Писмо с рег. № 32-323520 от 12.10.2021 г. на ТД „Митница Б./МБ Свободна зона“, Й. Р. В. е уведомен, че на основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във връзка с чл. 84, ал.1, т. 1 от ЗМ се извършва последващ контрол на митническа декларация за деклариране на режим допускане за свободно обращение с МРН № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г., относно митническото оформяне на следните стоки: Стока 1 – „Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, Марка: „Chevrolet“, модел: „Camaro“, тип „Camaro“, първа регистрация: 01.01.2016 г., цвят: ОР., Обем: 6162 Д-ТЕЛ: Няма данни Шаси: 1G1FH1R7XG0173293, КН: 8703 24 90“, като в 7-дневен срок следва да представи допълнителни документи и информация, описани в 6 точки /л.56-60/. В отговор с писмо Рег. № 32-416185/21.12.2021 г., от страна на Й. Р. В. е заявено, „че изисканата документация не е притежавана от него, тъй като при регистрацията на автомобила в КАТ, същата е иззета“ /л.55/.

Със съобщение рег. № 32-756/04.01.2022 г. от Директор на ТД „Митница Б.“, Й. Р. В., е уведомен, че в изпълнение на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, предстои издаване на Решение на Директор на ТД „Митница Б.“, с което се определя нов размер на митническата стойност за стоката по МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г. Посочени са мотивите, на които ще се основава решението като се съдържа следното: описание на данните от декларацията с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г., определената митническа стойност от 4 917,03 лв., съобразно декларираните данни, вносно мито от 491,70 лв., и

изчислен размер на ДДС от 1 081,75 лв; данни от извършената последваща проверка, при която е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси), като е посочено, че на ел. адрес <https://autoauctions.io> е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 15.06.2020 г., със статус „Продадена“ /S./ за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 63 704 actual miles“ в страната на износа, публикуваната продажна цена е в размер на 13 500 U. и превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 3 000 U. при допускане на свободно обращение. Във връзка с посочената информация са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност.

В мотивите, на които ще се основава решението, посочени в съобщението до Й. Р. В., е прието, че, с оглед непълнотата на представените допълнителни документи, не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като например – договори, поръчки, оферти, кореспонденция или други подобни предшествващи сделката, приложената фактура не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като условие на доставка, съгласно И., условия за плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение и др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност; не са представени никакви доказателства относно извършени плащания към продавача.

С оспореното решение, въз основа на Удостоверение за собственост /Certificate of T./ на моторно превозно средство с VIN 1G1FH1R7XG0173293, издадено в страната на износа, е установено, че същият е издаден на името на „P. Casualty I.“, 5920, Landerbrook D., Mayfield Height OH 44124-0000. Прието е също, че представената към МД Фактура № 2536/20.06.2020 г., издадена от „G. A. E.“ на Й. Р. В., се цели удостоверяване на покупко-продажба, като съгласно същата, продажбата е осъществена на 20.06.2020 г. От страна на вносителя на автомобила не са представени фактурата придружаващи документи, като: договор за покупко-продажба, търговска кореспонденция и други документи, поради което е прието, че датата на фактурата е дата на осъществяване на сделката. Административният орган е установил също, че освен продажната цена на автомобила в резултат от проведения аукцион, са налице десет броя изображения, удостоверяващи неговото състояние, като от наличните изображения е констатирано, че автомобилът е повреден. Степента на щета е /Damage Ratio/ е 57 %. Прието е, че намерената информация се потвърждава и от описанието на автомобила към датата на деклариране за свободно обращение, съдържащо се в ел.д. 6/8 на МД – „Употребяван, катастрофирал автомобил ...“. В тази връзка от страна на митническия орган е прието, че няма доказателства да е налице промяна в състоянието на автомобила към датата на аукциона – 15.06.2020 г. и към датата на допускане на свободно обращение – 01.09.2020 г.

Въз основа на информацията от проведения аукцион на 15.06.2020 г. е установено, че пробегът на автомобила е – 63 704 actual miles. От представеното Удостоверение за собственост /Certificate of T./ - salvage, издаден в страната на износа на автомобил с VIN 1G1FH1R7XG0173293 към 01.06.2020 г. е установено, че са отчетени данни за километража /„Odometer Status...“/ в размер на 63 704 miles/actual. В тази връзка,

митническият орган е приел, че при идентичност на данните за действително изминато разстояние /actual miles/ при продажбата чрез аукцион на цена 13 500 U., че автомобилът е в непроменено състояние към 15.06.2020 г., когато е осъществен аукционът. Констатирано е още и че върху сертификата за автомобила е положен стикер и е удостоверена щета /salvage/ на превозното средство.

Въз основа на изложеното, в оспореното решение е прието, че от събраните данни не се удостоверява по безспорен начин наличието на сделка, респективно към коя дата е сключена същата между „P. Casualty I.“ и „G. A. E.“. Посочено е, че липсват данни относно датата на износа на автомобила. От приложения конасамент /B. of lading/ № HLCUBSC200744290/2020 г. на Narag – L., натоварването в отправно пристанище Savannah, G. с посока Б., Република България е осъществено на 16.07.2020 г. Локацията на проведения аукцион напълно съвпада с отправното пристанище. Установено е, че фактурата за продажба с продавач „G. A. E.“ и купувач Й. Р. В. е от 20.06.2020 г. и е след финалния търг, регистриран от компетентните власти в страната на износа.

В заключение, с оглед установените факти е прието, че действително е осъществена покупко-продажбата на описания автомобил с VIN 1G1FH1R7XG0173293 и „odometer 63 704 miles“ на цена от 13 500 U., която е действително платената цена при продажбата му за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и същата следва да послужи за определянето на неговата митническа стойност, съгласно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., към която на основание чл. 71, § 1, б. д) i) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се прибавят и транспортните разходи до мястото на въвеждане на митническата територия на съюза.

С Писмо с вх. № 32-418871/23.12.2021 г. „Економу-интернешънъл шипинг ейнджънсиз“ ЕООД, в качеството си на агент за Република България на линията превозвач „Narag-L. Aktiengesellschaft“ е предоставило данни, в отговор на запитване от българските митнически органи, че цената на океанския транспорт за контейнер TEMU6790660, с който е пристигнало превозно средство по МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г. е 982 U.. В посоченият контейнер са били натоварени три броя автомобила и съответно цената за „Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, Марка: „Шевролет“, Модел „К.“, първа регистрация: 01/01/2016 г., Цвят: 0, Работен обем: 6162, Двигател: Няма данни шаси: 1G1FH1R7XG0173293“ е 327.33 U. /транспортните разходи от пристанище Savannah, GA до пристанище Б., Република България са разпределени пропорционално на броя на автомобилите в контейнера/.

Определена е и митническата стойност, след като е взета предвид продажната цена на автомобила - 13 500 U. на автомобил със същия номер на шаси, увеличена с транспортните разходи. Митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г. е прието, че следва да се определи в размер на 22 663.14 лв. /13 500 U. x валутен курс 1.63901 BGN/U. = 22 126.64 лв. + 536.50 лв./ на основание чл. 70 и чл. 71, § 1, б. д) i) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

С оглед определения нов размер на митническата стойност за стока по МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г. на основание чл. 77, § 1, б. а) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е посочено, че възниква вносно митническо задължение. На основание чл. 77, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. митническото задължение възниква на датата на приемане на митническата декларация, а именно 01.09.2020 г. На основание чл. 85, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., при налагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код за стоката е посочено, че ще бъде определен дължим размер, както следва: вносно мито в размер на 2 266.31 лв., данъчна основа за ДДС 24 929.45 лв. и размер на ДДС – 4 985.89 лв. и е установен за досъбиране размер на вносно мито и ДДС за вземане под отчет и заплащане от 5 678.75 лв. На основание чл. 114, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., върху размера на неизплатените вносни мита се начислява лихва за забава, върху и над размера на вноските мита, считано от датата на възникване на митническото задължение - 01.09.2020 г. до датата на уведомяването, на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл. 114, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. възниква задължение за заплащане на лихва върху ДДС /л.41-49/.

Й. Р. В. е уведомен, че в срок от 30 дни от получаване на Съобщение рег. № 32-756/04.01.2022 г., има право да изрази становище, като в случай, че не желае да изрази становище, производството ще продължи с издаването на решение. Съобщението не е получено от лицето, видно от върнатата обратна разписка № ИД PS 8000 02POOV Z. Същото му е изпратено и на декларирания електронен адрес /л.48-50/. На 10.03.2022 г. в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е поставено Съобщение рег. № 32-756/04.01.2022 г. по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК, с което на Й. Р. В. е съобщено, че е изготвено писмо с рег. № 32-756/04.01.2022 г. Същият е уведомен, че едноседмичен срок от поставяне на съобщението /17.03.2022 г./, Съобщение рег. № 32-756/04.01.2022 г. се счита за връчено на основание чл. 18а, ал. 9 от АПК /л.51/. В указания срок от страна на Й. Р. В. не е депозирано становище в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката по МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г.

С Докладна записка с рег. № 32-149132/10.05.2022 г. е предложено на Директор на ТД „Митница Б.“ на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., чл. 19, ал. 7 от ЗМ, да бъде издадено решение, с което да бъде определен нов размер на митническата стойност на стоката, поставена под режим „допускане за свободно обращение“ с МД с MRN № 20BG001008024112R7/01.09.2020 г.

С Решение № 32-150958/10.05.2022 г., издадено от Директор на ТД „Митница Б.“ е определена митническа стойност в размер на 22 663.14 лв. за стока, поставена под режим „Допускане за свободно обращение“ с МД с MRN № 20BG001008024112R7 от 01.09.2020 г. и възникнало вносно митническо задължение на 01.09.2020 г. в размер 2 266.31 лв., определена данъчна основа при внос на стоката в размер на 24 929.45 лв., определено задължение за ДДС 4 985.89 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 5 678.75 лв., посочен длъжник Й. Р. В., за заплащане на вносно мито 2 266.31 лв. и ДДС в размер на 4 985.89 лв., с

определен десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 01.09.2020 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението. Издаденото решение е връчено на Й. Р. В. на 21.06.2022 г., видно от представеното известие за доставяне /л.34/.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ - 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед на изложеното, жалбата е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт Решение № 32-150958/10.05.2022 г., е издадено от Директор на ТД „Митница Б.“, АМ, а именно от компетентен административен орган по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на Закона – Заповед за изменение на служебно правоотношение № 2387/30.07.2021 г., издадена от Директор на Агенция „Митници“, с която В. Е. С. е преназначен на длъжността – Директор на Териториална Дирекция „Ю. Морска“, а по настоящем Териториална дирекция „Митница Б.“.

Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, „решение“ означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, §

З и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, както е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на Териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба и предвид наличната по делото Заповед № 2387/30.07.2021 г., издадена от Директор на Агенция „Митници“ /л.91/, настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Във връзка с развилото се производство и проверка по делото са представени Заповед рег. № ЗТД-1000-451/06.07.2021 г. на Директор на ТД „Ю. Морска“ /понастоящем ТД „Митница Б.“/ и Заповед № ЗТД-1000-265/15.04.2022 г., издадена от Директор на ТД „Митница Б.“ /л.92-94/.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, основание за неговата отмяна, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК. Съображенията в тази насока са следните:

В Дял втори, Глава трета („Стойност на стоките за митнически цели“) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело С-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от

предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело С-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

В процесния случай, митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447. Съгласно дадената там регламентация, именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл. 70 от Регламента, но при завишаване на стойността, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката продажна цена на аукцион с дата 15.06.2020 г. на автомобил със същия номер на шаси в страната на износа, където публикуваната продажна цена е в размер на 13 500.00 U. (22 126,64 лв.), увеличена с транспортните разходи в размер на 536.50 лв. и след отхвърляне от страна на

митническите органи на декларираната от Й. Р. В. цена на автомобила въз основа на представената Фактура /Invoice/ № 2536 от 20.06.2020 г., издадена от „G. A. E. L.“, САЩ / с писмен сертифициран превод, л.104-105/ и придружаваща МД с MRN № 20BG001008024112R7 от 01.09.2020 г. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено, когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно не е предприето в случая от митническите органи. В този смисъл налице е нарушение на законовите разпоредби относно реда и начина, по който следва да бъде определена митническата стойност.

Отделно от това, позоваването в процесното решение на налична на интернет адрес <https://autoauctions.io/> информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) в страната на износа с обявена продажна цена от 13 500.00 U. не е достатъчно за обосноваване на т. нар. „основателни съмнения“, тъй като въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение, следва да се приеме, че липсват каквито и да са сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган. От друга страна, видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представена Фактура /Invoice/ № 2536 от 20.06.2020 г., издадена от „G. A. E. L.“, САЩ /с писмен сертифициран превод, л.104-105/ във връзка с извършената между Й. Р. В. и „G. A. E. L.“, САЩ покупко-продажба. Представената по делото фактура е с изискуемите реквизити и съдържание и съответна на декларираната в митническата декларация стойност сформирани от продажната цена на закупения автомобил, както и на платената цена за извършения международен транспорт от САЩ до България. За удостоверяване правото на собственост върху автомобила от страна на продавача е представен и Акт за собственост на автомобила от страна на продавача, в писмен сертифициран превод /л.116-117/.

Обстоятелството, че не е представен конкретен договор между страните по сделката, а само на акт за продажба не може да доведе до направения от митническите органи извод, че декларираната митническа стойност не е договорната стойност, действително платена или подлежаща на плащане. На следващо място коментарът, че не е посочено условието на доставка съгласно И. - условия, начин и срок на плащане, за чия сметка са заплатени направените транспортни разходи за доставка на стоката, на практика сочи на

вменено изискване към съдържанието на сключения между страните договор, каквото не може да се поставя при свободата на договаряне, а освен това по отношение на транспортните разходи вносителят изрично е декларирал, че са за негова сметка, което се установява и от приложения акт за продажба - Фактура /Invoice/ № 2536 от 20.06.2020 г., издадена от „G. A. E. L.“, САЩ /с писмен сертифициран превод, л.104-105/.

Действително, по делото не са представени доказателства относно извършени плащания от купувача към продавача, но това не води директно до извода, възприет от административния орган, че е налице липса на данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, нито освобождава митническият орган, върху когото пада доказателствената тежест да докаже възникналите у него „основателни съмнения“, че декларираната стойност е по-висока. Както се посочи в настоящия съдебен акт, позоваването в митническото решение на данните от проведения на 15.06.2020 г. аукцион, обявени на посочения в акта интернет адрес, не са достатъчни за обосноваване на т. нар. „основателни съмнения“, още повече, че тази информация не е събрана по съответния надлежен ред.

При така установеното, следва да се приеме, че декларираната митническа стойност към датата на приемане на МД с MRN № 20BG001008024112R7 от 01.09.2020 г. е договорната стойност, тъй като декларираната митническа стойност на внесената стока съответства на всички предоставени по делото търговски, транспортни и други документи, които касаят съответната сделка. Решението, с което не е приета митническата стойност по декларацията и е определена нова при липса на безспорна обосновка, е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. Следователно е налице необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Основателни съмнения, по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна, за да обоснове наличие на съмнения. От друга страна, практиката на съда на ЕС по приложението на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение, води до извод, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/. В случая по настоящето дело, не е посочена причината за незначитане на данните за платената сума в приложената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича нейната автентичност. Фактурата е представена в превод на български език в хода на съдебното производство, и по безспорен и категоричен се установява осъществяването на сделката с предмет процесния автомобил - Марка: „Шевролет“, модел „К.“; видът и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите,

формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Въз основа на гореизложеното, настоящият съдебен състав, счита, че е допуснато и процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт, тъй като в случая митническите органи са уведомили оспорващия за възникналите съмнения, но не са ги мотивирали, като от съдържанието на решението се установява, че тези съмнения са възникнали на база непредоставяне на достатъчно данни и информация от нейна страна. Това допуснато нарушение според практиката на СЕС, обективизирана в решение по дело С-29/13, се приема като основание, което води до незаконосъобразност на административния акт. Доколкото новата митническа стойност на стоката е незаконосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което обжалваното решение следва да се отмени изцяло.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като тя следва да бъде уважена изцяло, съгласно представения списък на л. 87 от делото – 10.00 лв. за внесена държавна такса и 650.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение или общо в размер на 660.00 лв. /шестстотин и шестдесет лева/. Отправеното възражение за прекомерност от страна на ответния орган, съдът намира за неоснователно. Съображенията за това са следните: Общият материален интерес по делото възлиза в размер на 5 678.75 лв. за вносно мито и ДДС, поради което на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения, полагащото се адвокатско възнаграждение е в размер на 867.75 лв. Следователно заплатеното от жалбоподателя е под законовия минимум, поради което не следва същото да се редуцира.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. от АПК във връзка с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, Първо отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-150958/10.05.2022 г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, Агенция „Митници“ по жалба на Й. Р. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Ц. П., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, Адвокатско дружество „В. и П.“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Й. Р. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] съдебно-деловодни разноски в общ размер на 660.00 лв. /шестстотин и шестдесет лева/, от които 10.00 лв. платена

държавна такса за образуване на производството и 650.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: